

משרד החינוך

מישרים
להוגנות בחינוך

סיפורה של מורה

סדנא לצוותים חינוכיים

עוני והדרה חברתית

הכירו את אביבית, מורה

אביבית מורה למתמטיקה בכיתות ג'-ו' בבית הספר מספרת:

"גדלתי בעיר ועוד בתור ילדה חלמתי להיות מורה למתמטיקה. כשגדלתי עבדתי בעבודות מזדמנות ועברתי הרבה דירות. אחרי שהתגרשתי, כשהילדים היו קטנים, חיפשתי עזרה במרכז הכוון תעסוקתי והם עזרו לי לחזור לחלום שלי. יצאתי ללמוד במכללה לחינוך. פעם ראשונה שאצלי במשפחה מישהו יוצא ללימודים ועוד סיימתי בהצטיינות! אחרי שלמדתי התחלתי לעבוד בבית ספר אחר בעיר, ואז עברתי לבית הספר הזה.

אני ממש גאה בעצמי שהצלחתי לסיים את הלימודים ושיש לי תואר ראשון ותעודת הוראה. אני מאוד נהנית ללמד את הילדים בבית הספר ויודעת שאני עוזרת להם כשאני שם.

בחדר המורות אני מרגישה שאני צריכה להיזהר בדברים שאני אומרת. לדבר בשפה בה המורות האחרות מדברות ולא כמו שאני מדברת עם החברות והמשפחה בשכונה. לפעמים מורות אחרות מדברות על הילדים והצוות בצורה שאני אף פעם לא אדבר עליהם, כי אני יודעת מה זה לגדול בעוני ולהיות אמא לילדים כשאת מתמודדת עם עוני. אז אני משתדלת להיות בצד כשמתחילות שיחות כאלו.

אביבית מספרת על מקרה שנצרב בה -

בית הספר הקודם בו עבדתי היה בית ספר עם אידיאולוגיה של אחדות ושוויון, פדגוגיה חדשנית, בלי ציונים רק הערכות. הכל נהדר. ביקשו ממני להביא 20 שקל - לא זוכרת למה, לאסוף מתנה למישהי מהצוות או משהו כזה. המזכירה של ביה"ס אספה את הכסף ולא היו לי את העשרים שקל האלה. זה היה אמצע החודש ואמרתי לה "אין לי" כשאקבל משכורת אתן לך את העשרים שקל.

המזכירה השיבה לי בגסות "מה? אין לך עשרים שקל? מה זה אין לך עשרים שקל" הרגשתי מושפלת ברמות שאין לתאר. עליתי לכיתה שלי בוכה. מורה מכיתה ליד ראתה אותי ושאלה מה קרה. סיפרתי לה ואמרתי לה שהרגשתי נורא מושפלת. המורה אמרה לי "עזבי אני אתן לה" ואני אמרתי "לא את לא תתני לה, אי אפשר להיות בית ספר שמקדם שוויון ולהתנהג ככה" עד עכשיו כשאני מספרת את זה נצבט לי הלב.

הלכתי למנהלת וסיפרתי לה והיא אמרה "מה פתאום אין כזה דבר. אל תשלמי" ואני אמרתי לה, "לא! את לא תגידי לי אל תשלמי. אני אשלם כשאקבל משכורת בתחילת החודש הבא. אתם לא יכולים להיות בית ספר שמקדם אידיאולוגיה של צדק חברתי ולא להבין כזה דבר."

בעקבות הסיפור

מי זו אביבית?

מה מעורר אצלך
תיאור חוויותיה
של אביבית?

שיתוף

- האם במהלך שנותייך כמורה נחשפת **למורה** **שהתמודדה** עם הדברים שאביבית מתארת?
- איזה פעולות אנחנו יכולות לעשות כדי שמורה כמו אביבית **תרגיש בנוח** בחדר המורים?
- **איך נדע** מתי היא מרגישה נוח?
- אילו **מצבים דומים** בצוות דורשים מאיתנו **תשומת לב**?

فكر بغيرك

وأنت تعد فطورك، فكر بغيرك
لا تنسى قوت الحمام
وأنت تخوض حروبك، فكر بغيرك
لا تنسَ مَنْ يطلبون السلام
وأنت تُسدّدُ فاتورةَ الماء، فكر بغيرك
من يرضعون الغمام
وأنت تعود إلى البيت، بيتك، فكر بغيرك
لا تنسَ شعب الخيام
وأنت تنام وتُحصي الكواكب، فكّر بغيرك
ثمّة مَنْ لم يجد حيّاً للمنام
وأنت تحرّرُ نفسك بالاستعارات، فكر بغيرك
من فقدوا حقهم في الكلام
وأنت تفكر بالآخرين البعيدين، فكر بنفسك
قل: ليتني شمعة في الظلام

חשוב על זולתך | מחמוד דרוויש

כשאתה מכין את ארוחת הבוקר שלך, חשוב על זולתך
(אל תשכח את מזון היונים)
כשאתה מנהל את מלחמותיך, חשוב על זולתך
(אל תשכח את שוחרי השלום)
כשאתה משלם את חשבון המים, חשוב על זולתך
(אל תשכח את מי שיונק מי עננים)
כשאתה שב אל הבית, ביתך, חשוב על זולתך
(אל תשכח את עם-האזרחים)
כשאתה ישן ומונה את הכוכבים, חשוב על זולתך
(יש מי שאינו מוצא מקום לשינה)
כשאתה נותן דרור לנפשך בְּהִשְׁאֵלוֹת, חשוב על זולתך
(חשוב על אלה שאיבדו זכותם למילים)
כשאתה מהרהר באחרים הרחוקים, חשוב על עצמך
(אמור: הלוואי שהייתי נר בחשכה)

סיום